

μῦθον κεφαλῶν; ἐπεὶ δὲ γὰρ
 ἔτε πλεονάζει, ἔτε τὸ ἐλάττω-
 θερον εἶναι, ἔτε τὸ πατρίδα
 οἰκεῖν, ἔτε τὰ ἄλλα, ἅπερ
 εἶπον, ἀνθρώπων εἰσὶν ἀρε-
 τῶν, ἀλλὰ τὴ ψυχῆς τὰ κα-
 τορθώματα εἰκότως ὅταν
 εἰς ταῦτα ἢ βλάβη γίνεται,
 ἔδεν ἢ ἀνθρωπίνῃ πᾶσι
 βλάπτεται ἀρετῇ. τί οὐκ
 αὐτὸς αὐτῶν ἢς πᾶσι βλά-
 βη τὴ ψυχῆς τὴν φιλοσο-
 φίαν; ἔτι ἐν ταῦτα αὐτὸς βλα-
 βῆ, παρ' ἑτέροις βλάπτεται.
 ἀλλ' εἴθεθεν ἢ παρ' ἑαυτοῦ,
 πῶς οἴθεθεν ἢ παρ' ἑαυτοῦ,
 φησὶν; ὅταν μασιχθῆ παρ'
 ὄτρου, ἢ τὰ ὄντα ἀφαι-
 ρεθῆ, ἢ χαλεπῶς τινα ἐ-
 τέραν ὑπομείνας ἐπήρει-
 αν, βλάσφημόν τι ῥῆμα ἐ-
 ξενέγκη. ἐβλάβη μὲν ἐν-
 ταῦτα, καὶ βλάβη με-
 γίστη. οὐ μὲν πᾶσι τὰ ἐ-
 πηρεάσαντο, ἀλλὰ πᾶσι
 τῆς οἰκείας μικροψυχί-
 ας. ὅπερ γὰρ ἐμπερ-

tium conuerti? Quoniā
enim nec in diuitiis, neq;
in libertate, neq; in ha-
bitanda patria, neq; in
ceteris, quæ dixi, homi-
nis sita est virtus, sed in
animæ rectè factis meri-
tò cūm horum sit iactu-
ra, nihil detrimenti ac-
cipit virtus hominis.

Quid igitur, si ipsius a-
nimæ virtutis iacturam
quis faciat? neq; hic, si
læditur ab alio læditur,
sed à seipso: Quomodo,
inquies, à se ipso. cūm q;
cæsus à quoriam, aut fa-
cultatibus exutus, aut a-
liquam aliam grauem
perpessus iniuriam, ma-
ledicū aliquod verbū p-
tulit, hic affectus est ille
quidē damno, eoq; ma-
ximo, non tamen ab in-
iurio, sed pusilli animi sui
vitio. Quod enim, antè
dixi: etiam nū dicā, nul-